

Som udgangspunkt baseres energimærkningen på fabrikantens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan kontrollere, at mærkningen er korrekt. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 om tilsynsmyndighedens kontrolbeføjelser er nye. Tilsynsmyndigheden har således ifølge stk. 2, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage produkter m.v. til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte. Hermed sigtes til oplysninger om energiforbrug og andre forhold af betydning for forbrugerne, som er foreskrevet i regler i henhold til § 15. Tillige vil der kunne udtages stikprøver til kontrol af udformningen af mærkningen m.v. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske efter tilsynsmyndighedens valg.

Kravet om adgang vil være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager-, udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang. Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd, således at der alene kan kræves uanmeldt adgang, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse af kontrol. Adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vurderes at være den eneste effektive måde at gennemføre en stikprøvevis kontrol. Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol. Bestemmelserne giver ikke hjemmel til ved adgang til erhvervslokaler at foretage efterforskning af strafbare forhold. Sådan efterforskning skal i overensstemmelse med almindelige principper overlades til politiet.

Vedrørende adgangen til at anmode om bistand fra politiet henvises til stk. 3. Det fremgår videre af bestemmelsen, at miljø- og energiministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler herom. Regler om bistand ved prøveudtagning af motorkøretøjer, jf. § 15, stk. 2, forhandles tillige med trafikministeren.

Miljø- og energiministeren kan ifølge stk. 4 fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Bestemmelsen i stk. 5 om, hvorefter leverandøren kan pålægges at berigtige nærmere angivne forhold, er ligeledes ny. Bestemmelsen finder anvendelse, når det påvises, at oplysninger, som skal bringes efter regler fastsat i medfør af § 15, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne (f.eks. mærkater i for lille størrelse). I så fald kan miljø- og energiministeren påbyde leverandøren af produktet

m.v. at berigtige forholdene, hvoraf bl.a. følger, at leverandøren skal udarbejde og distribuere korrekte mærkninger og standardiserede vareoplysninger, korrigerer det tekniske dokumentationsmateriale og fremsende korrekte mærkater m.v. til forhandlere af produktet med underretning om, at disse mærkater skal anvendes ved skiltning af udstillede produkter etc.

Et påbud om ændring af foreskrevne oplysninger er betinget af, at det kan anses for bevist, at oplysningerne er ukorrekte. Det forudsættes, at der er gennemført en forskriftsmæssig måling og kontrol af udtagne eksemplarer i overensstemmelse med gældende standarder, jf. bemærkningerne til § 15, stk. 4, og at den institution, som tilsynsmyndigheden udpeger til at foretage målingen og kontrollen, er godkendt hertil efter gældende fælles regler om akkreditering. Ved fælles EF-energimærkningsbestemmelser vil resultatet af tilsvarende procedurer i andre fællesskabslande kunne lægges til grund.

Til kapitel 6

Til § 18

Ifølge bestemmelsen kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne kollektive energiforsyningsvirksomheder ved fastsættelse af deres priser skal fordele deres omkostninger mellem faste og variable tariffer under hensyntagen til at fremme energibesparelser. Formålet er at sikre, at betalingen for elektricitet, fjernvarme og naturgas så vidt muligt afspejler forbrugets størrelse, således at forbrugeren motiveres til at nedsætte energiforbruget.

Bestemmelsen skal supplere prisbestemmelserne i den i bemærkningerne til § 3 nævnte lovgivning om, at de nødvendige omkostninger skal bæres af forbrugere. Inden for rammerne af disse bestemmelser kan forsyningsvirksomhederne i dag fordele omkostningerne på deres variable og faste tarifelementer efter generelle betragtninger over, hvorvidt omkostningerne kan henføres til anlægget eller driften. Derved er der reelt betydelig forskel på de to tarifelementers indbyrdes størrelse i de forskellige forsyningsvirksomheder.

Der vil kunne fastsættes regler om, hvilke elementer der skal kunne dækkes i de faste og de variable tariffer, eller regler om procentvise maksima for de faste tariffer. Endvidere kan det fastlægges, hvilke kategorier af virksomheder, der omfattes af bestemmelserne. Herunder kan der tages hensyn til forskelle i omkostningsstruktur, størrelse m.v. Af hensyn til økonomien i små fjernvarmeforsyninger vil der kunne fastsættes regler om, at disse helt eller delvist fritages fra bestemmelserne. Det er hensigten, at der skal fastsæt-